

សមាមាណាយកំពង់ប្រជាធិបតេយ្យ

ອາຍແກ້ວຍເຕັມສໍາກົບຕົວເລກ

ຮຽນພັນຍາກ

ପାଠ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର, ପ,

๑	ກຄກທ່າງ	ນັ້ນ
๒	ຫຼົງຜົບ ດິນຕີ/ໄສ	ນັ້ນ
๓	ກຈາຍເປັນເທິງ ລ້າຍ (ເງົານອົງກົດືນ)	ນັ້ນ
๔	ກສກ ສິນນີ	ນັ້ນ
๕	ບຖຸ ພຶກຊີ ກວນຕີ/ອາຫຸ	ນັ້ນ
๖	ຂ່າວ	ນັ້ນ

ໂຮງໝໍນັກສາຂອງ	
ກົມ ວັນ ຖຸກົງ	ທີ່ ພົມ ອາດີ ທີ່ ດຸດາກມ
ເຕ ປິ.ປັບປ ເງື່ອງທຳ	ເມນ
ເມ ຄວາມຄົບສົ່ງຢ່ານມູນກາອນ ၈-၂၁	ຊົມນັນ
ຕາ ກົດ. ວິທາ ກຣົມ	ນັກວັນ
ເດ ພິມພຍານາກ	ໜັນ
(ຢູ່ນິເວອຍ ແຫດ-ຈະນ ເຊັ່ນ)	
ຊ ກົດກສະໜັບ	ນັນ
ເລ ພອນ ທໍາ ຫວຍ ຍອນກາວກອນ ၈၈-၈၁	ນັກວັນ
ນ້າຍ ວັນ ອາດີ ທີ່ ຂາຍ ໜັກ ຕາມ ໂປຣ ແກຣມ	

កំរូ ទិន្នន័យកំ		វិរាងអនុសាស្ត្រ
កិន នំ តារ់ ភេះ០០	កិន ពុងក្រែក ពុលិក	គុណធម្ម
១ ខ្លាំង		៦ ម៉ោង
២ ចំណុះ ធម្ម ភេះ៨—៩		៤ ម៉ោង
៣ ការ កុំ		៩ ម៉ោង
៤ អតិថែង ការាយ រីយាយ យាន		៥ ម៉ោង
(ិនិកឈរ់ ធម្ម-ម៉ោងបិទតិតិន)		
៥ ករាប ធម្ម		៦ ម៉ោង
៦ បណ្តិ៍ឈរ់ ភេះ៨—៩		៤ ម៉ោង
៧ ករាប ធម្មរៀន		៩ ម៉ោង

កំណើនដែលបានបង្កើតឡើង	
១ កិនវុសតារាំង	ជំរាប់ទីនគរូប
២ កិនវុសតារាំង	ជំរាប់ទីនគរូប
៣ កិនវុសតារាំង	ជំរាប់ទីនគរូប
៤ កិនវុសតារាំង	ជំរាប់ទីនគរូប
៥ កិនវុសតារាំង	ជំរាប់ទីនគរូប
៦ កិនវុសតារាំង	ជំរាប់ទីនគរូប
៧ កិនវុសតារាំង	ជំរាប់ទីនគរូប
៨ កិនវុសតារាំង	ជំរាប់ទីនគរូប
៩ កិនវុសតារាំង	ជំរាប់ទីនគរូប
១០ កិនវុសតារាំង	ជំរាប់ទីនគរូប

โรงหนังพัฒนาเรณ
ก็จะทำ วันอังคารที่ ๒๖ เดือนเมืองหาcon พ.ศ.๑๙๖๔
เป็นต้นไป

จะน้ำย หนัง เท่า เวลา กดัง วัน เท่า นั้น
ไปรษณ์ หนัง ที่ จะน้ำย ก็คือ:-

นำ้ย วัน ทุ่ม	,,	วัน อังคาร ของ โรง ชะวา
นำ้ย วัน พุธ	,,	วัน จันทร์ ของ โรง หนัง
นำ้ย วัน ศุกร์	,,	วัน ศุกร์ ของ โรง ชะวา
นำ้ย วัน เสาร์	,,	วัน กุน្ហก ของ โรง
นำ้ย วัน เสาร์	,	วัน กุน្ហก ของ โรง
นำ้ย วันอาทิตย์	,,	วันอาทิตย์ ของ โรง ชะวา

“พังค์” เจ้าช่างเรือง “ภารานัย” วรา拿 การเด็กวัย, ยาก, เครื่องปูง กับด้วย เป็นกำลังใจ กันคนนั้น แต่จะ ความเด็ก ให้เจ้าภารานัย ไปกว่ากรุงไก่ฯ กันคนนั้น

ก็ต้องมีความตื่นเต้นอย่างมาก แต่ในส่วนของความตื่นเต้นนั้น ก็ไม่ใช่แค่ความตื่นเต้นทางด้านการแข่งขัน แต่เป็นความตื่นเต้นทางด้านความรู้สึกที่ต้องการจะลองใช้ความสามารถของตัวเองให้ดีที่สุด

ท้าว เทพนกร พานิช

ເຊີ້ງສາມພຶກປົ່ວໂຕຍາ ຈັກກວ້າພະນາກ
ໄກຮອດທີ່ ໄກຮອດ “ບຸກ໌ ກຽມກູ້”

เมืองก้าวต่อไป ถนนที่จำหน่ายที่หัวเรือ จังหวัดอิจธาราคี แห่งกรุงศรีฯ
เมืองที่น้ำตกตู๊หัวเรือ ของนายช่างกุ้งราด เป็นพยานเบย์คุณเดียว
พระชนนีฯ ราชราค ตั้งกรุงนาแท้ บุญ ก้าวมากกว่า ทั้งการ
ตั้งกรุงนาแท้ บุญ ก้าวมากกว่า ทั้งการ
เดินทางกลับบ้าน บุญ ก้าวมากกว่า ทั้งการ
เดินทางกลับบ้าน บุญ ก้าวมากกว่า ทั้งการ
เดินทางกลับบ้าน บุญ ก้าวมากกว่า ทั้งการ

ทักษิณกราฟฟิช ย่อมเอาไว้ให้ก่ออุกกาญแจนอ.หนึ่งกันเอง
ไม่ต่างจากชัชต์ ก. ล. ล. ค. ห. ร. อ. อ. ล. ค. ก. และจะนำเรื่องใดๆ
มาลง หรือให้กันมาแทน หรือโดยทางด้วยจากหัวเมืองไปลง
อย่างไรก็ตาม ดังนี้ **ความรับร่องแตะ เอาไว้ให้** ย่อมได้รับทราบ
ด้วยรับและได้ **ห้างนี้คุ้มครองประโยชน์ของผู้ร่วมนิหาร์ด้วยมีรัฐบัญชีทางการว่าด้วย
เดินปันที่นิยมและไว้วางใจ ตลอดจนผู้ที่จะรักษาเจ้าที่ด้วย**

รายงานผลย่างคืนนั้นก็จะ เห็นข้อเดียวกันมากค่อนข้างๆ ที่
ชนิดทดสอบคำ ผู้ที่ทดสอบให้รับมาแล้วนี้ก็มา นักศึกษา ทั้งราก
ก็ซึ่งเป็นพยาบาลมาก รายงานที่ห้องเรียนนี้ไว้ในรูปแบบนี้ นักศึกษา
รายงานที่ห้องเรียนนี้ไว้ในรูปแบบนี้ นักศึกษา ทั้งราก
เพิ่มร 10 วันเดือนกันยายนคือย่างที่ก็จะเป็น ท่านผู้ที่นักศึกษาห้องเรียนนี้
รายงานไว้ในรูปแบบนี้ ไม่ใช่ชื่อของ ท่านผู้ที่นักศึกษาห้องเรียนนี้ไปไว้จะ
ได้รับความพอใจอย่างยิ่ง

ນະກາງກົມໍ ຍັນນີ້ຢາງຮັດກັບຮ່າຍ ຍາງທີ່ນີ້ຮ່ອເສີ່ຍງໄດ້ກັນ ເວັ່ນຍາວ
ປານເນດົກ ຍອນນຸດ ແບກ໌ ສັວນເປົ້າຫອງກິລິນມີໄວ້ກຳນາກ

ทั้งเห็นกราโนช ก็จะเริ่มต้นพิจารณา (ส่วน
หนึ่ง ทรงให้กราโนช) โครงการที่น่าจะ นานโครงการ “บูรณะ^๑
กรุงเก่า”

ເບື້ອງ ຜົນເຫີຍມັງກູດ

ມັນເຮືອງໃນວັນນີ້ພາກຊົງຈຳເຫັນວ່າໄດ້ໄດ້ກຽດຂອງຮາງແນນັກ

(គែចុប្ញាំ ១៩៨ វិបត្តករ ទី២៤ កើងកណ្តាយន)

หุ่งคัน นางปวยเนี้ยก็มีความยินดี คืนนั้นตนหากันอื้หูถึงตื่น
ยามจีบเร้านอน ซึ่งเห็นคุ้รักสามัคคีนั้นเป็นชั้นเรียนมาพูดว่า ขอกรา
ร่องที่ เจ้าจะได้เป็นนายทหารทภูมิที่มีรื่องเรียงโถ่วงคงดังในกองทัพ
ภาคซ้ายกัน อาจร่วมขอยศให้กับเรากันมารดาทั้ง จะได้เป็น
เกียรติยศแก่บรรกุณ นางปวยเนี้ยจันนี้ขอไว้ว่าว้าวัดเจ้าจะตามท่าน
ไปกันย คุ้รักสามัคคีที่ยก็คงใจคืน แฉ้วร้องให้สอึกด้น แล
ไปได้ขึ้นกามว่าเป็นเหตุเกูกไทยอันใด นางปวยเนี้ยก็เอ่ำกว่า

ช่วงชี้ชี้ดังจากเที่ยงเห็นน้ำบ้าน นางปวยเนยนอยู่ก
ใบพักนั้น เท็นชัวมีชื่อนุรุ่งร่างระโภคสังโถง หน้าตาดู
แพร์มร้อนเย็นอ่อนนางจิ้ว ชัวมีชื่อนุเดิกมูรีเร้าไปเท็นหนันน้ำวะ
เนียงหวาน ท่าทางเป็นผู้ตื่นกระถูก เมื่อเท็นนางยืนเฉย
เร้าไปกับรายเต็มหูว่า เรานาเร้าไปหน่อง เสือเดินเร้าไป
ห้องกลางน้อมกายกำนั้นสีกรัง นางปวยเนย์กำนั้นกอบลีก
เดวนอกว่าช้าพลเด้าเป็นคนยากงาน ไม่มีอะไรรับรองท่านให้
เกียรติยศ ชัวมีชื่อนุตอบว่า ไม่ก้องให้สูหินถ้ามาก
เกรียนสุราอาหารมาถวายเด้อ ๆ บวกลกนใช้ให้จัดให้แยกสุรา
สังว่าเมื่อจัดเตรียมแล้วให้ออกไปกอบลังของทุกคน นางก:
ด้วนซึ่งยืนอยู่ร้างนั้น เจ้าเมืองสังว่าให้กอบลังออกไป พดางเด
นางปวยเนย์ให้ร่วมน้ำใจสุราเป็นที่สำราญ เทบฯหน่วันให
ร่วมกับสำราญเท่าไม่นี้ ชัวมีชื่อนุหินถวายสุราสังให้ชักดูจะ
ว่า ขอให้กินช้อนเป็นครั้งจะเป็นกิริมิงคงที่เราได้แต่งงาน
นางปวยเนย์ยกใจไม่ได้จังดูกันพูดว่า ช้าพลเด้าดังไปชูร่ว
เคี้ยว พูดเจ้าก็ถูกเดินเร้าในในห้อง ชัวมีชื่อนุกำลังม้าคันพา
เดินตามเร้าไปบ้าง นางปวยเนย์ได้joinผู้ท้ากันเดินมาไว้ทางดัง
ที่บกกรະน้ำที่เรื่องนอยู่บนฝ่าท้องทันหลังพื้นไปโภชูรัง ถูก

เจ้าเมืองเด่องออกเป็นสหงรีก ตั้นดังทันที่ จึงทรงที่ยอกศอกช้า
อีกทีหนึ่ง กับค่าหัวเข็มอย่างประได ขณะนั้นพวกคนไร้ร้องเจ้าเมือง
กำลังขึ้นทางอุโมงค์ร้างของ กองซุนกวนเนี้ยบอกให้นางปวยเนี้ยรับ
ผลักเสือที่เมืองไถพิกัดน้ำที่จะให้พากันหนึ่ง สะท้อนไปก่อครอบครัว
พวกนักการอยู่มากด้วยกัน จะทำย่างใด นางปวยเนี้ยรับ
ทางเด็กที่พวกค้าพันเดินเด่นอีกทางหนึ่ง ไปจากนั้นเพียงชั่ว
เศษก็พ้นภัย พูดเต็งก็ลั่นกุญแจประดุจห้องหน้าเต็ม พวกนั้น
ออกทางซ้ายห้องกำแพงบ้าน ไปถึงคำนบดังเกยูร่วงเนื่องกินชั่วช้า
กองซุนกวนเนี้ยว่าก้าวเราไปทางเมืองชั่งจิว พวกนั้นคงจะตามกัน เรา
เดินขึ้นไปทางโภษาน เสือออกด้วยไปทางชั้วตึ่กกว่า จึงพา
กันเดินทางข้อมไปถึงเมืองนี้อกจิว กำลังจะเดินทั้งในโรงเตี๊ย
ห้องนั้น เห็นรายกันหนึ่งดูแลกันด้วย เร้าไปปะพักในโรง
เตี๊ยนนั้น กองซุนกวนเนี้ยกระซิบบอกว่า บุรุษนั้นเป็นหนูวิเชียร
ปถัมนา พรุ่งนี้เราจะสกัดรอยตามไปดูในเวลาที่เวลาร์สอา
นางปวยเนี้ยหัวเราะว่า ถ้าเข้าเป็นชายเราไปคุยเขาจะน่าเกิดขึ้น,
หน่อย กองซุนกวนเนี้ยว่า น้องยังไม่ทึ่งกรุกนางสาวอิคุ พวก
เราถึงนั้นเป็นคนบ้าเพ้อญี่สืบภานา กิยังไม่ทึ่งนิสัยของนางที่ชั่ว
ชีวิตคนไม่รู้จักเสียวได้ ล้วนคนเต๊ะหลัดอีกที่ทำการกุญ
มาเป็นเกรียงด้อด้วง จะได้คัดศรษะนั้นเต็ม อย่างว่าแต่บุรุษ
คนเดียวโดย ถึงจะมีกองคนมายืนเบ็ดอย่างต่อหน้า เราที่
ไม่เห็นผ่านตา ก็เห็นต่อกันดีมีธรรมะเท่านั้น ปางปวยเนี้ยหัวเราะ
ว่าร้าวเจ้าไม่เรื่องผู้ที่บ้าเพ้อญี่ด้วยเป็นเรียนราดามาเช่นนี้ แต่ถ้าหาก
มั่นคงไม่มีภารกิจอยู่แล้ว ทำในจัมมีเกดคาดกิ่งหนันดินดีนักด้วย
ถูกใจจากสรรษ์เด่า กองซุนกวนเนี้ยตอบว่าที่ขาดก้านกันพัง
เรารอขอจิบายให้ดั่นแจ้ง กิจเชี่ยนนี้หาดายคำพอก พวกเรารา
เป็นก้อนเชี่ยน สำเร็จทางอาชุจิ กาย เป็นเชี่ยนที่ดูให้มั่นคง
เชี่ยนนั้นเนี้ยนี้ย ยังคัดกារชาญกรรมไม่ให้เท่านั้นต่อหน้าก็เดือนย่างเช่น
ท้าให้หมอดัน พวกเรียกที่ยังตัดความเส้นหารักให้รุ่นไม่ดัน อยู่
ให้มั่นคงใช้อังนือเนี้ยนี้ย นางที่กิจกระหน้อกั้งความรัก ต้อง
ถูกใจถลงมาเข้ากับเห็นด้วยเป็นนุช แต่เชี่ยนที่ส์เร็วามาณ
โดย กับสำร์จาทางอื่นอีกหลายคำพอก แท่พอกเราที่นิสัยกัดด้วย
หอยดึงไม่กัดด้วยร้าย นางปวยเนี้ยได้พังดังคำใจมากที่คุณเป็นพอก
เกยันเชี่ยน แม้ว่าเจ้าพักในโรงเตี๊ยนนั้นกันหนึ่ง วันรุ่งขึ้นคิดเงิน
ค่าที่พักดอยาหารให้ พากันถืออกเดินสกัดรอยตามหลังบุรุษนั้น
ไปประมาณยี่สิบตี ถึงประดั้กชักวันเท็จคริวส์มก ที่คาดหมาย
ไว้ บุรุษนั้นดักจ่าหน้ากองซุนกวนเนี้ยให้ดูเกยพัชรุ่งตีนมา
ตัวกัน จึงพอดีพ้อว่า เราเป็นผู้นั้นสกัดอย่างเดียวกันไม่เห็นด้วย
จะมาหัวเราะ กองซุนกวนเนี้ยตอบว่าเจ้ากักงใจว่าจะเดี่ยงมา
ถ่ายบลสอาะในที่มั่นเชิงพบกันเจ้า ที่รอกเห็นท่ามุกค่องตัวเป็นผู้ร้าย
เช่นมาเห็นคระหนัก แต่เป็นหอย เกอกเดียวกันดีจะขอหัวเราะไม่
หอยผู้นี้นรรษาว่า การปดยอมภายในเพรากความจำเป็น ท่านที่
สองกอรแต่งก ชุปสายเดี่ยวหอย นางปวยเนี้ยพังด้วนเดินเร้าไป
ให้ถูกกันว่า ถ้าไม่เปลงตัวจะมีเหตุดังๆ หอยนั้นว่าเจ้านี้ที่
เมืองแซจิวที่บ้านเมือง หัวน่าเป็นมุหอย ประธานเรย์กัน
ว่าเชี้ยโนนี้ยเนี้ย ผู้หอยเดินผ่านค่านทาง เจ้าพนักงานมั่นคง
ถัยว่าเป็นคนสอดกัน ถูกข้าใช้ได้เดิ่งยังก่อว่าผู้ร้าย ถ้าตอน
ไม่ถูกถูกจับไปดงโภษ ยังก่ามน์ดักยันจะชั่นร้อยดังนี้ พวก
นายค่านคงจะแยกดังเข้าหอยอกนพอใจถึงจะยอมปลดด้วย กองซุนกวน
เนี้ยตั้งอกว่า ร้าวเจ้าเป็นชายทั้งเป็นหอยบ้างไม่ให้หือ หลัง
นั้นตอบว่าไม่ถอยกเดี่ยงกับท่าน เรานายค่านคงค่างเดินไปอย่างเกย
เอกสารกันเดย กองซุนกวนเนี้ยว่าเราจะไปพร้อมกันท่าน เมื่อนำ
ค่านเห็นว่ามาภัยกัน จะได้ไม่ชักดานให้มากกว่าน ถ้าท่านไม่
ขอนให้ไปด้วย เวลาถึงค่านเราจะบอกให้นายค่าเจ็บกันเรื่อง
คดดอยกัน หอยนั้นตอบว่าเมื่อท่านกรรช่องขยายกิ่งหอย บอย
เดี้ยไก่กิ่งเด็กกัน ทำไม่ต้องมาถือร้าวเจ้ากิ่งเด่า กองซุนกวน
เนี้ยว่าเรากูดเด่นตุกๆ จะเป็นไรไป ทำให้หอยนั้นไม่ใช่หอย
กิจกิจใช้หอยกันมั่นคงหนึ่น จึงศักดาเมาด่องน้ำหนึ่งมีหอย

